

„Ваше Императорско Височество,

„Неизказано голѣма е моята радостъ, за дѣто сждбата е обичала на менъ да възложи високата честь да ви посрѣщна на българскитѣ брѣгове и отъ страна на българския народъ и на народното прѣдставителство да ви привѣтствувамъ съ „добрѣ дошли!“

„Ваше Императорско Височество,

„Цѣль български народъ добрѣ помни, кога и какъ вий сте посѣтили за пръвъ пжтъ България.

„Българинътъ не е забравилъ, какво е билъ прѣди двадесетъ и петъ години и на каква велика самоотверженостъ дължи днешния си свободенъ животъ.

„Угнетенъ, сломенъ подъ тежкия яремъ на петвѣковното робство, той прѣди двадесетъ и петъ години отправяше отчаянъ викъ за помощъ.

„На тоя неговъ викъ се отзова само братска Русия.

„Царьтъ-Освободителъ—Светецътъ Царь—пожела и великиятъ руски народъ осжществи: България, терзаната, измжчената, окървавената въ всѣка педя своя земя, България се освободи.

„Великий Княже,

„Днесъ, като празнуваме двадесетъ и петъ годишния юбилей на Шипченскитѣ герои — руси и българи — българскиятъ народъ и българската армия съ възторгъ си спомноватъ, че и Вие, синъ на найвидния герой въ дѣлото на нашето освобождение, синъ на главнокомандующия храбритѣ руски войски, и Вие сте взели, редомъ съ всичкитѣ доблестни синове на велика Русия, живо участие въ това славно, благородно и безподобно дѣло; че вашия скжпъ животъ сте изложили за нашето освобождение — юнашкитѣ си гърди на неприятелскитѣ куршуми.